

HET VUUR DER LIEFDE

Preek van Rev. Fred Elphick

Eén der opvallendste dingen die we in de Geschriften van de Nieuwe Kerk ontdekken is hoe bekende dingen zoals vuur en water, koude en hitte, worden gebruikt om ons te vertellen over de staten van onze geest en hoe de Heer met deze omgaat.

Zoals bijvoorbeeld de belofte die tijdens de oogsttijd vaak aangehaald wordt *Voortaan zullen, zolang de aarde bestaat, zaaiing en oogst, koude en hitte, zomer en winter, dag en nacht niet ophouden.* (Genesis 8:22).

Zo veel in ons leven heeft te maken met warmte of het gebrek daaraan. Veel meer dan we zouden denken. Fysiek is het ons veel tijd en geld waard om ons van een comfortabele temperatuur te verzekeren. Maar dat geldt ook voor ons geestelijk leven. We worden afgekoeld door iets wat in de weg staat van ons natuurlijk plezier. Wat stoort ons bijvoorbeeld het kwade bij het spelen van een opwindend video-spel? Of wie kan zich bij een familie-crisis concentreren op wat er werkelijk gaande is?

Maar in de voorzienigheid van de Heer zullen de dingen tot rust komen. Naarmate we het verschil tussen goed en kwaad leren en hoe wij hierdoor geraakt worden, beginnen we warm te lopen voor wat eerder harde en vreugdeloze waarheden leken. We gaan ze ervaren als wegwijzers om ons leven van alle dag te verbeteren. Heel bijzonder, temidden van de enorme verscheidenheid van onze ervaringen, wordt door de Geschriften het gehele proces van engel- worden tot een eenvoudige zaak teruggebracht. Zij vertellen ons dat onze geestelijke schepping in twee hoofddivisies verdeeld wordt.

De eerste fase komt voor de wedergeboorte en de tweede komt daarna.

Na de wedergeboorte – wanneer we een nieuwe wil en verstand hebben – worden de afwisselingen zachter, zoals zomer en winter in een mild klimaat, of dag en nacht in de lente. Terwijl in de eerste fase het contrast tussen hitte en koude veel scherper is, de innerlijke conflicten veel heftiger. Maar zoals we zullen zien, de Heer is altijd aanwezig, ons beschermend met een kolom van vuur, de intensiteit van Zijn liefde voor ons tonend. De kerk binnen ons wordt vergeleken met een veld, met zijn zaaitijd en oogst. De Heer zaait altijd zaadjes van waarheid bij de gehele mensheid en leidt mensen naar een oogst van naastenliefde – de liefde om anderen te dienen. Het verschil in ons voor en na de wedergeboorte wordt zelfs aangetoond in de volgorde van de woorden: *zaaitijd en oogst, en koude en hitte, en zomer en winter en dag en nacht....* De koude komt voor de hitte in de staat voordat de Heer ons nieuw scheidt, terwijl de staat *na* de wedergeboorte *begint* met de warmte van de zomer. De “winter” die volgt is zeer zacht. Het komt overeen met de “avond” staten die de engelen hebben, die deel uitmaken van het proces dat hen vervolmaakt en hun geluk doet toenemen. Op eendere wijze, de lente- dag en nacht van hun zicht van de waarheid. Over de bescherming door de Heer, lezen we in Exodus: *En Jehovah ging voor hen uit, des daags in een wolkkolom om hen te leiden op de weg, en des nachts in een vuurkolom om hun voor te lichten, zodat zij dag en nacht konden voortgaan. Zonder ophouden bleef de wolkkolom des daags en de vuurkolom des nachts aan de spits van het volk.* (Exod.13:21,22) Verder:

Want op de tabernakel rustte des daags de wolk van Jehovah, en des nachts was er een vuur in voor de ogen van het gehele huis Israël, op al zijn tochten. (Exod. 40:38)

De Geschriften leggen uit: “...daags wanneer er een wolkkolom was” betekent *Goddelijke waarheid in licht*, en “des nachts” betekent *Goddelijke waarheid in schaduw*. *Opdat zij niet zouden lijden door teveel licht, werden zij beschermd door een wolk, en om niet te lijden onder teveel schaduw werden zij beschermd door een lichtend vuur.* (Openbaring Uiteengezet 504:10).

En dit is wat de Heer in ons leven doet terwijl we richting hemel reizen. Hij beschermt ons feitelijk tegen het rechtstreeks zien van de Goddelijke waarheid! In plaats daarvan openbaart Hij zo veel we kunnen verdragen in de “wolkkolom” van het Woord, overal in de vorm van verhalen en beelden, getrokken uit de wereld der natuur. Op gelijke wijze waakt Hij, dat wij niet in gehele duisternis verwaald raken. Dat is de vuurkolom, lichtend in onze duisternis. Maar terwijl de liefde van de Heer wordt gevoeld als een warm en zacht licht, is het een verterend vuur voor de slechten! We lezen: *De liefde of genade van de Heer heeft deze aanblik aan hen, die in het vuur der liefdes voor zichzelf en de wereld zijn.* AC934.

Het is zeer vreemd te denken dat liefde – en zelfs meer, genade – zodanig verschijnen. Wanneer iemand brandt van eigenliefde en geheel materialistische waarden, is hij uiterst tegengesteld aan genade en liefde. Stel je voor, om genade te vragen aan een duivel! In feite zijn het deze kwade liefdes die bedoeld worden met het “vreemde vuur” dat geofferd werd door de zonen van Aäron.:

En de zonen van Aäron, Nahab en Abihu, namen ieder zijn vuurpan, deden daar vuur in en legden daar reukwerk op; zo brachten zij vreemd vuur voor het aangezicht des Heren, hetgeen Hij hun niet geboden had. Toen ging er vuur uit van de Heer, en dit verteerde hen, zodat ze stierven voor het aangezicht des Heren. Leviticus 10: 1,2

Zoals vele gebeurtenissen in het Oude Testament, is dit beschreven vanuit het blikveld van iemand die Jehovah ziet als bestraffend en zonder mededogen. Het spreekt die mensen aan, die alleen vanuit vrees het goede doen.

We lezen verder: *“Vreemd vuur” is alle liefde voor zichzelf en voor de wereld, en al de lust van deze liefdes. Bovendien verschijnt hemelse liefde aan de slechten niet anders dan als een brandend en verterend vuur...*

Om deze reden zien we dat in het Woord verterend vuur toegeschreven wordt aan de Heer.*als het vuur op de Berg Sinai, dat de liefde en de genade van de Heer uitbeeldde en (toch) door de mensen als een verterend vuur gezien werd...*

Dus smeekten zij Mozes hen niet de stem van Jehovah God te laten horen, en niet dat grote vuur te zien, opdat zij niet zouden sterven (Deut. 18:16). AC934.

Nu kunnen we zien waar het traditionele idee van de boze God vandaan kwam – namelijk de boosheid en haat die, bijvoorbeeld, leidde tot het verbranden van zogenaamde ketteren. In de moderne tijd ook zien agressieve naties op het wereldtoneel ieder ander als bedreigingen.

Onze houding naar anderen wordt sterk gekleurd door wat ons eigen denken beheerst.

Ons laatste voorbeeld van verterend vuur is, verrassend genoeg, in positieve zin. Er zijn veel momenten die alle te maken hebben met verering vanuit het goede der liefde – dat wil zeggen, echte verering vanuit een goed hart. Het *goede* der liefde is de warmte die van liefde komt.

Het is net als de zon (liefde) en de warmte die we voelen (het goede der liefde). In verering werd dit goede uitgebeeld door de brandoffers van oude tijden. We kunnen deze offerandes beschouwen als erkenning dat alles van hoogste geestelijke waarde in ons leven van de Heer komt. Het maakt deel uit van de geest in onze eredienst nu.

We lezen dat vanwege dit, soms vuur neergezonden werd vanuit de hemel, wat feitelijk de offerande verteerde. Zo lezen we in Leviticus dat toen de offerande gebracht was.*en er ging een vuur uit van Jehovah en dit verteerde op het altaar het brandoffer en de vetstukken; toen het volk dat zag, juichten allen en wierpen zich op hun aangezicht.* (Lev.9:24).Zie Openb.Uiteengezet 504.9).

In de wedijver tussen de priesters van Baäl en Elija wordt ook gezegd van de offerande van Elija: *Toen schoot het vuur van Jehovah neer en verteerde het brandoffer, het hout, de stenen en de aarde, en lekte het water in de groeve op. Toen het gehele volk dat zag, wierpen zij zich op hun aangezicht en zeiden: Jehovah, Hij is God; Jehovah Hij is God.* 1 Kon.18:38,39). Dit vuur ook, betekende Goddelijke Liefde, en dus het accepteren van verering vanuit het goede der liefde.

Ten slotte, in het verhaal van de engel die tot Gideon kwam om hem te zeggen dat hij uitverkoren was om Israël van de vijand te redden. Alweer, werd het brandoffer verteerd door vuur:

Toen strekte de engel van Jehovah de staf die hij in de hand hield, uit en raakte met het uiteinde het vlees en de ongezuurde broden aan; en vuur steeg op uit de rots en verteerde het vlees en de ongezuurde broden . Richteren 6: 21

In al deze gevallen was het vuur een machtig teken en bevestiging van de Goddelijke Liefde. Het vuur dat opsteeg uit de rots beeldt uit hoe de rots van waar geloof in de Heer een kanaal is voor het vuur van Zijn liefde.

Laten we als conclusie , deze machtige en dramatische beelden van de oneindige liefde van de Heer, in onze geest houden: De genadevolle bescherming van de wolkkolom bij dag en de vuurkolom bij nacht die ons toestaat de Heer in vrijheid te volgen; het vuur der liefde van de Heer dat neerdaalt vanuit de hemel; en dit alles zonder ophouden, “zolang de aarde bestaat”.

Gedenk dat Johannes doopte met water. Maar de Heer doopt – wil zeggen Hij wederverwekt ons – met de Heilige Geest en met vuur (zie AC9229, OU504.7).

Amen.

Lezingen:

Richteren 6 : 11 – 24

AC 8108

Arcana Caelestia 8108

En des nachts in een vuurkolom, om hen te beschijnen, dat dit betekent dat wanneer er een staat van duisternis was, deze getemperd werd door de verlichting uit het goede, staat vast uit de betekenis van de nacht, zijnde de staat der duisternis, waarover n. 1712, 6000, uit de betekenis van vuur, zijnde het goede der liefde, waarover n. 934, 4906, 5215, 6314, 6832, 6834, 6849, 7324, 7852). En uit de betekenis van beschijnen, zijnde de verlichting. Dat Jehovah of de Heer verscheen, of vooruitging in een wolkkolom des nachts, kwam omdat door haar de staat van de hemel werd uitgebeeld. Daar immers zijn voortdurende wisselingen en veranderingen van staat; de engelen immers worden aanhoudend vervolmaakt, wat zonder voortdurende verandering der staten geenszins kan geschieden .In het algemeen gedragen zich die wisselingen en veranderingen zoals de beurtwisselingen van de tijden in de wereld, namelijk zoals de beurtwisselingen der tijden van het jaar, zijnde lente, zomer, herfst en wederom lente. En zoals de beurtwisselingen der tijden van de dag, zijnde morgen, middag, avond, nacht, en wederom morgen, wanneer daar morgen en middag is, zo is er verlichting van het verstand door de Heer, maar dan wordt die verlichting getemperd door het duistere van het ware, zoals door een wolk. En wanneer daar avond en nacht is, zo hebben zij duisternis van het verstand, maar deze wordt getemperd door de Heer door het goede der liefde , zoals een vuur dat beschijnt. Deze dingen zijn het die zijn uitgebeeld door de wolkkolom overdag en de vuurkolom des nachts, bij de zonen Israëls in de woestijn.

